

GODIŠNJI ODMOR

Povratkom u rodni grad nakon zapaženih izložbi 2002. (10. salon mladih) i 2005. godine, kada samostalno izlaže u Gradskoj loži, Mare Milin predstavlja se u novom svjetlu. Tada je izlagala cikluse *Parovi* i *Male obitelji* s namjerom da nam prenese interakciju portretiranih, ponekad zasebno snimljenih a potom uparenih osoba koje i u stvarnom životu žive zajedno ili ih vezuje emocija rodbinske, ljubavne, prijateljske bliskosti. Pritom je taj svijet „spojenih posuda“ zajedništva uvijek bio određen i emotivnom sklonošću same fotografkinje prema snimljenima. Uostalom, tada će i istaknuti svoju blizinu onima koje snima, svoju sklonost i privrženost parovima koji kao „stvorenja koja su već dovoljno divna kao pojedinci, postaju još divnija kao dio para“ (M. Milin). I pritom, svatko u tom paru čuva svoj identitet, svoju razliku, svatko suvereno zauzima djelić vlastitoga prostora (često gledaju u kameru, a ne jedni u druge). U novim radovima unutar ciklusa *Godišnji odmor* fotografkinja se udaljava od ljudi, premda ponekad ostaju njihovi tragovi i refleksije, te se okreće krajoliku koji sada postaje glavnom temom. Na neki način ovaj je ciklus nastao kao autoportret vlastitog prisustva iza stakla autobusa u pokretu, brzo okidanje zbog brzine koja uvjetuje brzo reagiranje. Ili, kako bi sama Mare rekla, „snimam emocije nastale u trenutku, kada nije bilo vremena za razmišljanje, za dužu kontemplaciju.“ A te snimke koje su tako nastale za njezinih putovanja najčešće na relaciji Zagreb - Zadar, teško da bi se, kaže Leila Topić, više ikada mogle ponoviti jer su uzete na mjestima kojima „se ne možemo vratiti“. „Uvijek je neka promjena i nikada ništa nije isto...“ kaže Mare. Pritom snimajući motive koji „bježe“ u brzini, jednostavno nije ni moguće duže držati pažnju, namještati kadar, komponirati i isključivati iz prizora. Na scenu stupa snapshot intuicija, refleksni trenutak, pa ne čude zamućenja, odrazi u staklu, preklopljeni prizori, jer je i percepcija brzine koju oko registrira isto tako nefokusirana, raspršena, bježeća. Ali je zato dojam privremenosti i neponovljivosti takvoga trenutka doista i ostvaren. Na njenim fotografijama gotovo da i nema ljudi ili su osamljeni i udaljeni do neprepoznatljivosti tek kao sjene, te su snimljeni odostraga. To je uostalom i Marina strategija stapanja čovjeka s prirodom jer, kaže, „ponekad i ljudski lik zaluta u te moje prikaze prirode, ali anoniman je i ne predstavlja sukus niti srž kadra. Dio je te prirode, kao što i treba biti.“ Dosta joj je, kaže ljudi jer ne „želi biti umorna“, niti je to smisao i cilj njezinog „godišnjeg odmora“. Radi se o potrebi da „kada se prepunim, čistim i resetiram samu sebe.“ Nakon crno-bijelog putovanja autobusom, kolori nastali na krajnjem odredištu, uglavnom u Zadru i oko njega drugačijeg su ugodaja. Kao da su snimljeni kroz filter pa su ti kolori zapravo insolacije, upadi sunčeva svjetla koji zakrivaju kakvu palmu i zbog svog blještavila ometaju percepciju. U Marinim kolorima sve se kupa u svjetlu koje je odagnalo sivilo koje se pojavljivalo u prozoru autobusa.

Nevena Štokić

organizacija: Galerija umjetnina Narodnog muzeja Zadar
mjesto izlaganja: Kneževa palača

kustosica: Nevena Štokić
stručna suradnica: Koraljka Alavanja

likovni postav: Mare Milin

autorska glazba i zvuk za projekcije: Maro Market

tehnički postav izložbe: Nenad Grabić, Ivan Klapan,
Milan Marinković, Mihovil Zrilić

grafičko oblikovanje: Mare Milin
tisak: Cerovski Print Boutique

naklada: 300 komada
tiskano u Hrvatskoj, 04/2024.

izložba je ostvarena sredstvima Ministarstva kulture i medija RH, Grada Zadra i Zadarske županije, posudbom radova iz fundusa Galerije Kranjčar, te privatne zbirke obitelji Vrečko

Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture
Republic
of Croatia
Ministry
of Culture

NARODNI
MUZEJ
ZADAR
GALERIJA
UMJETNINA

II PALAČE II PALACES

Galerija Kranjčar

www.party.com.hr

NARODNI
MUZEJ
ZADAR
GALERIJA
UMJETNINA

maremilin/GODIŠNJI ODMOR